

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:44

Stenografiska
uppteckningar
2005/06:44

Onsdagen den 21 juni

1 § Miljö

Statssekreterare Krister Nilsson

Återrapport från ministerrådsmöte den 9 mars 2006

Återrapport från informellt ministermöte den 19 och 20 maj 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 27 juni 2006

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statssekreteraren med medarbetare välkomna. Vi börjar som vanligt med en återrapport. Varsågod!

Anf. 2 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

När vi tittar på det förra rådsmötet var det en del diskussionspunkter, förberedelse för det rådsmöte som kommer, så vi kommer att komma tillbaka till ett flertal av punkterna mer i detalj. Det var en diskussion om den tematiska strategin om luftföreningar, där man antog rådsslutsatser som bekräftade de övergripande mål som finns i det sjätte miljöhandlingsprogrammet och att man ska göra en översyn av strategin 2010. Man påtalade också vikten av att kommissionen tar fram förslag till åtgärder. Det är något som genomsyrar diskussionerna om luftkvalitet att flera medlemsstater ser att EU-gemensamma åtgärder är viktiga, delvis mot bakgrund av att det är gränsöverskridande utsläpp som det handlar om.

Vidare antog miljöministrarna rådsslutsatser när det gällde ett antal internationella möten, konventionen om biologisk mångfald, Cartagena-protokollet, Stockholmskonventionen, som alla är bekanta processer sedan tidigare. Det var inga nyheter där egentligen, utan det bekräftade sedan länge antagna positioner från EU.

Man antog också slutsatser inför vårt toppmöte och uppföljningen av partsmötet om Kyotoprotokollet. Inför vårt toppmöte gjorde miljöministrarna ett uttalande om vikten av att se miljöinnovationer och miljöteknik som en viktig del, inte minst i den generella tillväxtpolitiken och den ekonomiska politiken inom EU. Man pekade också på energipolitikens område som viktigt när det gällde att hitta åtgärder för ökad energieffektivitet, satsningar på förnybar energi och inte minst bioenergi som vi också kommer tillbaka till inför det kommande rådsmötet.

Det hölls ett antal debatter och diskussioner, bland annat om nya avgaskrav för bilar, det så kallade EURO 5, där en av de frågor som Sverige lyfte fram, och som vi fick stort gehör för, var att när vi tar beslut om EURO 5 vi också vill se att man samtidigt lägger fast nästa utsläpps-

nivå för det som ska vara EURO 6 så att vi får en långsiktighet i de kraven. Det var flera länder som uttalade sitt stöd för den här positionen, vilket kommer att återspeglas på det kommande rådsmötet.

Det var en diskussion om GMO, mer specifikt när det gäller de vetenskapliga bedömningarna av beslutsprocesserna. Man diskuterade också översynen av EU:s hållbarhetsstrategi och den tematiska strategin om avfall. Det är återigen punkter som kommer tillbaka på det kommande rådsmötet.

Man kan kort säga om hållbarhetsstrategin, som nu är beslutad, att vi där pekar på vikten av att se just hållbarhetsstrategin som en bred agenda som inte bara tar utgångspunkt i miljöfrågorna, att det är viktigt att koppla den till det internationella åtagandet och inte minst millenniemålen. Vi tycker att den hållbarhetsstrategi som nu finns reviderad från Göteborgstoppmötet har precis den bredd och de utgångspunkter som har varit viktiga för oss att markera. Det här är ett perspektiv som ska lyfta in såväl de sociala, ekonomiska som miljömässiga delarna. Strategin som den nu ser ut, den reviderade, tycker vi blir bra. Det var också utgångspunkten för Sveriges inlägg i den diskussion som var på föregående rådsmöte.

Detta är väl några av de frågor som var uppe vid senaste rådsmötet i korthet. Jag stannar där och lämnar fritt för eventuella frågor.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Vi går in på kommande ministerrådsmöte. Eller finns det något att återrapportera från det informella mötet?

Anf. 4 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Det blir även där en fråga som har koppling till den dagordning vi nu kommer in på. En av de huvudfrågor som diskuterades på det informella mötet var en strategi för stadsmiljö. Jag föredrar nästan att komma tillbaka till det när vi kommer in på dagordningen.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner även den rapporten.

Så kommer vi till sakfrågorna. Vi går in på det kommande ministerrådsmötet. Då har vi först A-punktslistan. Vi tar den sist som vanligt – om det finns någon. Vi går in på punkt nr 3, Bedömning och hantering av översvämningar.

Anf. 6 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Det här en fråga som har diskuterats ganska länge inom gemenskapen. Vi är alla bekanta med de problem som har varit under senare år när det gäller översvämningar. Diskussionen har rört frågan om i vilken utsträckning man ska ta initiativ på europeisk gemenskapsnivå, vilken inriktning de initiativen i så fall ska ha och hur det ska stå i relation till det system som finns i olika medlemsstater i dag.

Det förslag som nu finns från ordförandeskapet inför rådsmötet tycker vi beaktar mycket av de svenska synpunkter vi har haft som i korthet har varit att vi tycker att i den mån länder har system i dag för hur man

organisera arbetet med översvämningar och det förebyggande arbetet ska man tillåtas att bygga vidare på det systemet. Vi vill inte ha ett alltför omfattande detaljreglerat system där kommissionen går in och pekar på vilka som är ansvariga myndigheter. Bakgrunden för oss bland annat i relation till den här frågan är att vi har ett som vi ser det välfungerande och decentraliserat system i dag, där kommunerna har ett övergripande ansvar tillsammans med den lokala räddningstjänsten att hantera frågorna.

I det förslag som nu ligger finns det en flexibilitet för medlemsländerna när det gäller vilka myndigheter som ska vara ansvariga. Man kan alltså bygga vidare på den struktur man har.

Man har också sagt att när det gäller det som ska rapporteras in i form av karteringar och annat kan man rapportera in det arbete som man redan har. Vi har i Sverige så kallade översvänningskarteringar som ganska väl visar var översvänningsrisker finns.

Vi har ju väldigt mycket vatten i Sverige. Då är frågan om alla vatten på något sätt ska gås igenom. Förslaget säger nu att det är de vatten där det finns risk för översvämning, där det rimligen kan förutses, som ska hanteras enligt det här direktivet.

Vi har i princip en återstående fråga inför rådsmötet. Det är att vi har velat att det här direktivet primärt ska hantera gränsöverskridande vatten. Där har vi varit relativt ensamma, kan jag säga. Den frågan har vi fortfarande kvar till rådsmötet. Vi har inte velat förändra den positionen hitintills. Men vi ser samtidigt att de övriga förändringarna är så pass bra i vår riktning att vi ser positivt på möjligheterna att kunna komma överens på rådsmötet.

Anf. 7 JAN ANDERSSON (c):

Att hantera översvämningar och deras problematik är ju inget nytt. Det har man ju hållit på med sedan pyramiderna byggdes. Frågan är om det är ett jobb för EU. Jag tycker inte att det är en viktig EU-uppgift att hålla på med det här. En liten fråga: Betyder det här när vi har kartlagt Nissan hemma i Halland att vi ska skicka in till Bryssel hur vi har tänkt hantera den?

Anf. 8 MATS ODELL (kd):

Till skillnad från Jan Andersson tycker jag att det här genuint är en fråga som EU bör hantera, som är gränsöverskridande. Vi ser ju ständigt hur översvämningarna, i centrala Europa framför allt, drabbar land efter land. Det är självklart att man måste samarbeta.

Det finns inget egentligt förslag till ställningstagande, till ståndpunkt, utan det står att Sverige kan överväga under förutsättning att för Sverige viktiga ändringar i förslaget bibehålls. Nu förstod jag vad statssekreteraren sade, att den viktiga ändringen skulle vara att det inte skulle omfatta de nationella, utan att det bara skulle vara gränsöverskridande. Vad är då positionen? Det står att vi kan överväga att acceptera och att problemen skulle vara av mer administrativ art. Men jag skulle föreslå att man antar det här, att Sverige ställer upp på detta, om det inte finns något annat utöver det som statssekreteraren nu har sagt.

Anf. 9 LENNART FREMLING (fp):

Jag känner precis som Mats Odell uttryckte här. Jag tycker att vi bör acceptera direktivet i det skick det ligger. Det faktum att Sverige står ensamt i motståndet mot att man har även nationella vattendrag med kanske tyder på att det ändå finns en hel del förnuft i att ha direktivet som det finns.

Jag är lite förvånad att man är så rädd för detta. Om man behöver stöd i grannländer för att bekämpa ett problem, en katastrof som uppstår, är det väl bra att det finns överenskommelser och att man i förväg känner till hur det förhåller sig i olika länder så att man därigenom lättare kan göra en insats när det behövs. Jag tror att ett samarbete och informationsutbyte kan vara av värde för att man ska kunna bekämpa översvämningar som naturligtvis kommer att uppstå. Vi måste ju räkna med att det i framtiden kommer att bli så.

Anf. 10 LARS LINDBLAD (m):

Jag vill instämma i Mats Odells kritik mot standpunkten som ju är väldigt otydlig. Det skulle kunna vara lite tydligare om var regeringen står. Nu har statssekreteraren uttryckt det lite tydligare.

När det gäller själva huvudpoängen i den här frågan är vår inställning att EU ska finnas till för att lösa gränsöverskridande problem. Då gäller det att fokusera på de problem som just är gränsöverskridande. Jag har en viss förståelse för Jan Anderssons fundering och rädsla när det gäller ökad byråkrati, om vi inte skulle få någon förbättring av detta. Samtidigt har vi sett en del problem när vi har haft översvämningar i Centraleuropa, att samordningen kunde vara betydligt mycket bättre. Men detta är inte heller helt nytt. Vi har fortfarande verktyg i solidaritetsfonden, också knutet till solidaritetsklausulen, att vi helt enkelt ska hjälpa varandra vid större problem.

Men det som finns i rådspromemorian låter ungefär så här: Den övervägande inställningen till ett direktiv är försiktigt positiv. En synpunkt som återkommer ofta är att översvämningensrisker ska hanteras i Sverige av den lokala nivån enligt nuvarande ordning. Vidare anser flera att direktivförslaget är för detaljerat. Det sammanfattar ganska väl den moderata hållningen i det här förslaget också.

När det gäller regeringens synpunkt kring att det ska gälla större gränsöverskridande avrinningsområden, är det kopplat till det som statssekreteraren sade när det gällde riskfokuseringen? Är det riskfrågan som handlar om det större? Annars är det inte särskilt intressant om det är större eller mindre avrinningsområden utan egentligen var det finns en risk för gränsöverskridande problem kring översvämningar. Det kan kanske vara bra med ett klargörande i den delen.

Anf. 11 ULF HOLM (mp):

Jag tycker inte att EU ska lägga sig i alltför mycket, men jag måste säga att jag har en väldigt pragmatisk förståelse för att vissa länder på kontinenten skulle vilja ha det att omfatta även nationella. Där är det ju gränsöverskridande. Vad som händer i en flod där påverkar rimligtvis flera andra. I Sverige har vi inte det tillståndet. Det är väl norra Sverige som berörs men inte så mycket. Så jag kan ha en väldigt pragmatisk inställning och förståelse för varför vissa tycker att man inte bara ska ha

Anf. 12 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Jag kan börja med att säga att vi under den diskussion som jag sade har pågått ganska länge har definierat det här som en EU-fråga, inte minst med den utgångspunkt vi har haft att det gäller gränsöverskridande vattendrag. Då finns det ett behov av samråd och samverkan. Vi har sett att om man löser en översvämningsrisk i ett land kan man påverka det negativt i ett annat land. Vi har själva sett det i hur man hanterat det mellan kommuner i Sverige. Om du räddar några bostäder på ett ställe sänker du några andra. Man hamnar hela tiden i den typen av överväganden när man hanterat översvämningar. Det är klart att om det handlar om att hantera den typen av risker med de övervägandena, och det berör två länder, är det viktigt att det finns ett initiativ på EU-nivå. Därför är det motiverat. Därför tycker vi att det är en EU-fråga.

Vad vi däremot har sagt, och som flera av ledamöterna har varit inne på, är att i den mån det riskerar att bli en extra administrativ börda är det inte bra. Men vi ser att med det kompromissförslag som ordförandeskapet nu har lagt fram blir det i princip bara rapporteringen kvar av det som var risken från början, det vill säga att vi skulle ha detaljregler bindande för hur medlemsstaterna skulle genomföra karteringsarbete och annat.

På det sättet menar vi att vi har fått igenom de flesta av de synpunkter som vi har haft när det här direktivet har diskuterats.

Flera ledamöter nämnde också att frågan om informationsutbyte är viktig. Det tycker vi också. Det har varit en av grunderna för de diskussioner som har förevarit det här direktivförslaget att kännedom och erfarenhetsutbyte mellan länder om hur man hanterat de dessvärre allt vanligare översvämningarna i Europa är av stor vikt. Vi ser att det också finns som en viktig del i arbetet framöver.

Lars Lindblad frågade om det är riskfrågan som gör att vi ser just gränsöverskridande som fokus och viktigt. Jag skulle snarast säga det som jag sade tidigare. Hur man hanterat risken i ett land påverkar effekten i ett annat land i den mån det har gränsöverskridande vattendrag. Då blir det också i större utsträckning en EU-angelägenhet.

Därmed tror jag att jag har kommenterat de flesta av frågorna som restes av ledamöterna.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Om jag uppfattar det rätt är regeringen beredd att acceptera direktivet som det ligger. Vi kommer inte längre, om jag uppfattade det rätt.

Anf. 14 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Vi kommer att acceptera direktivet som det nu är, det förslag som ligger från ordförandeskapet, men vi har inte redan nu, i det förberedande arbetet, accepterat det. Vi kommer fortsatt även på rådsmötet försöka få till en avgränsning som tydligare pekar på att det är de gränsöverskridande vattnen som direktivet ska gälla och inte de nationella vattnen.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Men ni vill ändå ha ett mandat för att kunna acceptera det om det inte går att genomföra.

Anf. 16 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Svar: ja.

Anf. 17 LENNART FREMLING (fp):

Egentligen var det ungefär det som ordföranden nu förtydligade som jag begärde ordet för. Jag uppfattar statssekreterarens kommentar som att Sverige kommer att acceptera det här direktivet. Egentligen tycker jag kanske inte att det är nödvändigt med det ”men” som statssekreteraren kom med, att fortsätta att driva frågan om de gränsöverskridande avrinningsområdena, utan att man kan ta förslaget som det är utan att knorra.

Anf. 18 LARS LINDBLAD (m):

Jag tror att Krister Nilsson missuppfattade mig. Det är egentligen inte ordet gränsöverskridande som jag ifrågasatte, utan det är ordet större gränsöverskridande avrinningsområden, just fokuseringen på större, om det var det som var knutet till själva risktanken. Egentligen handlar det inte om storleken utan om vilken risk det finns. Det var det som var min invändning.

I övrigt kan jag stödja regeringens ståndpunkt. Det verkar vara en pragmatisk hållning. Fortsätt gärna att föra den en vända till! Men jag kan ge stöd för den upplagda linjen.

Anf. 19 MATS ODELL (kd):

Jag vill också säga att jag stöder förslaget till uppläggning av förhandlingarna.

Anf. 20 CARL B HAMILTON (fp):

Jag tycker att man ska anta det här, som Lennart Fremling sade. Man ska inte vara halsstarrig om man är ensam kvar. Det vittnar om lite dålig förhandlingssmak.

Men det här direktivet kommer, såvitt jag förstår, in i EES-avtalet. Vad tycker Norge att Sverige ska göra?

Anf. 21 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

När det gäller de nordiska grannländerna har vi sedan tidigare ett utvecklat informationsutbyte och jobbar med gränsöverskridande vatten. Vi har en informationsplikt när det gäller de eventuella regleringar vi gör. Där finns det ett system för att diskutera och hantera de vattenrelaterade frågorna.

När det gäller just diskussionerna kring det här direktivet och vad Sverige ska driva i EU är det inte känt för mig att de har försökt påverka Sveriges position i det avseendet.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare: Luftkvalitet och renare luft i Europa.

Det här en fråga som kommer upp på dagordningen utan att man kommer att kunna fatta beslut. Parlamentet har skjutit upp sin omröstning. Det innebär att man inte kan göra en gemensam politisk överenskommelse, utan syftet och ambitionen är att man ska fatta beslut om en *general approach* när det gäller det här förslaget.

Det finns fortsatt ganska olika utgångspunkter från medlemsländerna. Det handlar framför allt om tidpunkten för genomförande av de olika gränsvärden som ligger i luftkvalitetsdirektivet. Det handlar då bland annat om gränsvärden för NO_x, bensen, partiklar PM10 och partiklar PM2,5.

Såsom förslaget ser ut nu kommer man att ha en flexibilitet när det gäller det tidsmässiga genomförandet av när man ska uppnå de här gränsvärdena. När det gäller NO_x och bensen ligger det på fem år i relation till 2010 och när det gäller PM10 på tre år. När det gäller förslaget om partiklar i storleksordningen PM2,5 finns det ett förslag om att det ska vara uppfyllt 2015, det vill säga jämförbart med de flexibla tidsgränser som finns för NO_x och bensen. Det finns också förslag på bordet presenterade av medlemsländer som handlar om att man för PM2,5 skulle föra in ett nytt element som då skulle vara ett reduktionsmål där man inte enbart tittar på vilka de rimliga gränsvärdena är utan också tittar på en procentuell minskning av partiklarna i luft som det ser ut i dag.

Från svensk sida tycker vi att det är viktigt att det här direktivet inte försvagas i relation till kommissionens förslag. Vi tycker att redan den flexibilitet som finns tillgodoser det som delvis är en bakgrund till det hela, det vill säga att ett antal nya medlemsstater har övergångstider när det gäller att genomföra annan del av lagstiftningen. Det står naturligtvis i relation till möjligheterna att uppnå en del av de här gränsvärdena.

Vi driver dessutom en fråga som gäller en detalj som förvisso är viktig. Det handlar om att när man mäter och får referensvärdena ska det vara en utgångspunkt i direktivet att det inte bara är just vid den exakta mätstationen det ska gälla. Det är naturligtvis luftkvaliteten i framför allt de tätortsmiljöer som drabbas generellt som ska ligga vid gränsvärdet. Därmed hoppas vi undkomma en diskussion som i dag försiggår där man diskuterar mer exakt var mätplatserna ska vara och mer kommer till det som vi ser ganska klagörande, att kvaliteten ska gälla överallt.

Det är väl, herr ordförande, en sammanfattning av de frågor som nu fortsatt diskuteras inför rådsmötet.

Anf. 24 LENNART FREMLING (fp):

Medicinsk forskning har ju sedan länge pekat på riskerna med de minsta partiklarna. Det finns stora hälsorisker med det, och tyvärr är vi väl när det gäller att skapa tekniska föreskrifter väldigt långsamma i samhället. Jag tycker alltså att det är väldigt viktigt att man tar tag i de här minsta partiklarna och begränsar dem. Därför tycker jag att det är värdefullt när det står att Sverige inte kan acceptera att det bindande värdet för PM2,5 skjuts upp från 2010 till 2015. Min huvudsakliga fråga är väl egentligen: Hur kan Sverige i det uppkomna läget agera för att skynda på minskningen av de minsta partiklarna?

Anf. 25 MATS ODELL (kd):

Jag kan fatta mig väldigt kort. Vi tycker också att ordförandeskapets kompromissförslag är oacceptabelt och stöder förslaget till svensk ståndpunkt.

Anf. 26 BÖRJE VESTLUND (s):

Delvis stöder jag regeringens förslag till svensk ståndpunkt, men jag har ett par frågor i alla fall.

Jag tycker att det är bra att man har gått ifrån principen om platser dit allmänheten inte har fritt tillträde, men jag är ytterst tveksam till formuleringen om vägar och området mellan vägbanorna. Det skulle innebära att i nästa eller nästnästa ärende blir det direktivet och den diskussionen fullständigt meningslös, nämligen då vi diskuterar stadsmiljön, eftersom detta skulle medge undantag för alla former av vägbanor. När jag har tittat i direktivet finns det ingen annan definition än just vägbanor som vägbanor betraktat.

Jag kan förstå att detta med fördel skulle kunna gälla till exempel på en motorväg där det absolut inte finns möjlighet för några andra än dem som är just bilister att vara, men detta skulle ju omfatta även de urbana vägarna och landsortsvägarna, där det är mycket sannolikt att människor i ganska stor utsträckning skulle vistas. Det är ju ingen tvekan om att det är så. Jag kan inte se att det finns några undantag i några texter på grund av detta. Då är det nästan så att vi inte kan behandla frågan om den normala urbana miljön.

Jag tycker alltså att det väldigt viktigt att man noterar att inte heller detta kan accepteras av regeringen, därför att det skulle innebära att vi skulle missa hela poängen med att fortsätta utvecklingen. Man måste ju ändå säga att vägbanan är ett ställe där man vistas ganska ofta.

Anf. 27 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Det är bra att den övergripande ståndpunkten är att vi inte accepterar ytterligare försvagningar av det här kompromissförslaget. Det är också bra att vi inte accepterar att man skjuter fram det bindande värdet till 2015. Det här kräver snabb handling. Det är ju stora frågor.

Jag undrar: När vi jobbar med Reachförslaget finns det konsekvensanalyser. Nu undrar jag om det har gjorts några konsekvensanalyser när det gäller folkhälsoaspekten. De här små partiklarna orsakar ju bland annat astma och lungsjukdomar. Det är små partiklar som går ned i lungblåsorna och förorsakar mycket ohälsa. Då bör man kunna räkna fram att vi gör väldigt stora samhällsvinster. Det är ett argument för att det ska påbörjas 2010 som borde vara rätt konstruktivt.

Anf. 28 ULF HOLM (mp):

Det är en viktig fråga att Sverige sätter sig emot vissa av de föreslagna sakerna, bland annat det bindande värdet.

Men här handlar det om att uttrycka sig klart och koncist. Vad är regeringens ståndpunkt? Sveriges övergripande ståndpunkt är att vi inte vill se ytterligare försvagningar. Det innebär alltså att ni accepterar det som är försvagat nu. Men i meningen ovanför står det att ni inte ska acceptera de här invändningarna.

Jag vill alltså veta: Kommer Sverige att rösta för detta förslag även med de försämringar som ni har skrivit att ni inte accepterar? Det är precis det ni skriver att Sveriges ståndpunkt är, och det är inte acceptabelt, tycker jag. Uttryck er klart och koncist, tack!

2005/06:44

21 juni

Anf. 29 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tycker att ståndpunkten är bra. Det är viktigt att vi står på oss här och talar om att vi tycker att det är viktigt att detta kommer till stånd så småningom och även att det är skarpa förslag så att det blir förbättringar i luftkvaliteten.

Men jag vill också trycka på att det är viktigt med luftkvaliteten när det gäller var man mäter luftkvaliteten och att det inte bara är där man mäter. Då skulle man ju kunna få ett väldigt stort fusk omkring det här och mäta bara på sådana ställen där man vet att luften av olika anledningar kan vara bra. Jag tror alltså att det är väldigt värdefullt att vi får med att bestämmelserna om luftkvaliteten ska gälla överallt och inte bara där man mäter.

Anf. 30 LARS LINDBLAD (m):

Jag vill bara först säga till Börje Vestlund att bilister ju också är människor, så i högsta grad spelar det roll vilken miljö kvalitet man har där bilisterna finns – det tror jag är viktigt i det här perspektivet.

De här ämnena, inte minst partiklarna, har ju väldokumenterade negativa hälsoeffekter. Därför är det oerhört viktigt att vi är tydliga i det här, och därför är det också bra att Sverige säger att man inte kan acceptera att man skjuter upp det bindande värdet för PM_{2,5} ytterligare fem år.

Om det nu finns riktiga praktiska problem i de nya medlemsländerna borde man snarare anta direktivet och hitta någon form av övergångsregler för de länder som har det väldigt svårt än att alla länder ska få detta uppskjutet – om man nu inte kommer fram med huvudlinjen, som bör vara att alla bör följa detta. Jag instämmer alltså i att det här måste tas på allra största allvar. Det finns i övrigt inga goda argument, åtminstone för de gamla medlemsländerna, att inte uppfylla detta i tid.

Anf. 31 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

När det gäller de små partiklarna kan jag bara instämma. Det är en viktig fråga för Sverige att driva. Jag börjar där jag kanske egentligen borde sluta i förhållande till frågorna. När det gäller den svenska ståndpunktens förtydligande ser vi ju att man kan acceptera det som är ett visst mått av flexibilitet i kommissionens förslag, det vill säga att man har möjlighet till senareläggande av genomförandet de här fem respektive tre åren, som det ser ut i dag. Det innebär att om man får ett uppskov kommer man att få ta fram åtgärdsplaner som visar hur man ska nå målen. Därmed har man en process på gång.

När det gäller förhandlingar och diskussioner så här långt är det dock så att det finns en rad ytterligare förslag om att förändra både om gränsvärdena ska vara bindande eller inte och om det ska vara målvärden. Man vill också förskjuta det ytterligare tidsmässigt. Det här står i relation till de andra förslag som föreligger.

För att vara tydlig: Kommissionens förslag, med undantag för att skjuta på PM_{2,5}, kan vi acceptera.

När det gäller vägbanor kan man säga att frågan delvis kompenseras eller omhändertas av vår position som vi ser det. Vi säger att principen att luftkvaliteten ska gälla överallt, inte bara där man mäter, omhändertar det. Däremot kanske man inte ska ha de aktuella mätplatserna just vid vägar och annat. Vi kan ju också se att det finns en parallell till hur vi hanterar exempelvis tunnlar i dag. Att det undantaget görs tycker jag alltså är rätt och riktigt, men det kräver å andra sidan att vi kan få gehör för den grundläggande principen att luftkvaliteten ska gälla överallt och inte bara där man mäter.

När det gäller frågan om folkhälsoanalyser kan jag säga att det finns en hel del sådana. Jag kan inte redovisa dem nu direkt, men det finns tydliga mätningar när det gäller hur många som drabbas av för tidig död. Vi har en situation, inte minst i flera europeiska länder, där kombinationen värme och luftföroreningar i sig kan få dramatiska effekter på dödligheten under vissa begränsade perioder. Det finns till och med mätningar som har tagit den statistiken och relaterat den till utsläppsstatistiken. Det gäller just de här ämnena och föroreningarna vi pratar om. Det finns ett alltför tydligt samband där emellan. Det finns alltså mycket som visar på just folkhälsoperspektivet. Något som kanske inte finns, men som också är rimligt att anta, är att det finns en direkt koppling till uppkomst av allergier och luftvägsproblem. Men de sambanden är svårare att verifiera och framför allt kvantifiera.

Jag tror att jag inledningsvis har svarat på frågan om vad ytterligare försvagningar står för och vilken den svenska positionen är.

Anf. 32 BÖRJE VESTLUND (s):

Jag hoppas verkligen att jag missförstod detta. Ett av de allra största problemen i den urbana miljön är just att människor bor väldigt nära vägar. Undantar man då vägarna innebär det att de ska behöva tvingas leva med alla konsekvenser av partiklar, kväveoxider, svaveloxider och allt det andra. Då kan man konstatera att de allra värst miljöutsatta områdena i vårt land är vissa namngivna gator i storstäderna. Vi kan alltså konstatera att man där kommer att tvingas leva med detta, med stöd av det här EU-direktivet. Är det så jag ska tolka statssekreteraren?

Anf. 33 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Det komplicerade här är att vi har ett antal olika principer att utgå ifrån. Det som är viktigt för oss är att det här gäller luftkvaliteten överallt, inte bara där man mäter. En annan princip är en utgångspunkt för vad som gäller, och den rör var människor vistas. Sedan finns det en tredje komponent som undantar vägar. Sammanför man dessa innebär det att vid vägar i exempelvis Stockholms innerstad – vi kan ta problemen kring Hornsgatan till exempel – är det alldeles uppenbart att människor vistas. Det är alldeles uppenbart att det är en del av den allmänna miljö-kvaliteten. Därför kommer det också att träffas av direktivet.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till frågan om strategi för förebyggande och materialåtervinning av avfall.

Det är en strategi som tar upp en hel del olika frågeställningar. Den har också diskuterats under en längre tid. Sverige har haft en rad olika synpunkter som har handlat om att vi i så stor utsträckning som möjligt ska kunna förtydliga avfallspolitiken och att det finns en del gränsdragningsproblem som behöver åtgärdas. För vårt vidkommande kan man säga att detta i stor utsträckning har präglats av att vi nu ser att avfallspolitiken och kretsloppspolitiken har lett till att vi också får en större marknad och ett större marknadsintresse. Det innebär också att vi behöver vara mer tydliga i definitioner och klargöranden så att vi har gemensamma tolkningar runtom i Europa.

En annan utgångspunkt för oss som har varit viktig är också att man har en stark position när det gäller den existerande avfallshierarkin. Det är den som ska gälla, och vi bör med den utgångspunkten ha långsiktiga målsättningar om att både minska uppkomsten av avfall och mål för hur man ska styra mellan de olika delarna av avfallshierarkin i grunden.

Vi tycker att vi nu har ett förslag som tar hand om de synpunkter som Sverige har drivit. Kommissionen och det här förslaget pekar glädjande nog mot att man kommer att ta på sig att göra förtydliganden både när det gäller avfallsdefinitionen – när avfall blir en produkt, så att säga – för att främja återanvändning och återvinning, men också andra definitioner som gör att det ska bli lättare att utveckla vidare den marknad som vi nu ser ta fart.

Man pekar också på att det behövs mer av livscykelräkning, och det kommer man också att komma tillbaka till, vilket är ytterligare ett element i det jag precis sade. Man kommer också att ta på sig att inom ramen för den här strategin jobba med att försöka förenkla lagstiftningsarbetet, eftersom det är ett ganska omfattande arbete att modernisera det utan att för den delen minska miljöambitionerna.

Det som vi har kvar som en fråga som vi avser att driva vidare är att vi vill se tydligare skrivningar om ökat samarbete mellan länder när det gäller återvinning. Bakgrunden till det är inte minst den problematik vi ser mellan länder i dag när det gäller exempelvis privatimporterat glas, hur det står i relation till pantsystem och så vidare. Vi vill lyfta upp hela pantproblematiken genom att i ett första steg i den här strategin peka på behovet av samarbete mellan länder. Vi har ju haft en pågående diskussion med flera av våra grannländer just kring den här frågeställningen. Det är alltså en av de frågor som kvarstår tillsammans med det behov vi ser av att sätta långsiktiga mål för hur vi ska öka återvinningsgraden generellt när det gäller avfall inom EU. Vi vill alltså se att kommissionen tar fram mål för avfallshantering på olika nivåer, inte minst kanske exempelvis när det gäller hur man vill se utvecklingen när det gäller deponeeringen, som ju är ett område som är viktigt

Anf. 36 LARS LINDBLAD (m):

Vi som gillar en ökande gränshandel och vill ha en inre marknad som fungerar har givetvis också att ta hänsyn till det som så att säga blir biprodukterna av det hela – resurserna eller avfallet, hur man nu vill se det hela. Det är ju fint att vi sätter en massa mål och så gemensamt, men det viktigaste tror jag är det som statssekreteraren sade i slutet, nämligen att faktiskt hitta konkreta sätt att ta tag i de problem och möjligheter som

finns i avfallet, till exempel frågan om gemensamma pantsystem. Att vi hanterar de här systemen gemensamt är väldigt viktigt. Helst ska det vara en marknadsnära lösning så att branschen själv kan ta det här ansvaret i grunden.

När det gäller det ensidigt svenska nationella problemet med väldigt många flaskor som kommer över gränsen till Sverige – ett problem som vi måste ta tag i i sig eftersom det nästan har satt den svenska glasåtervinningen i konkurs – vill jag också delvis hänvisa statssekreteraren till den mycket intressanta utredning som gjordes av statssekreterarens partikamrat, Kent Härstedt, om alkoholskattenivåerna. Det tror jag är en del av lösningen på frågan varför Sverige har så enormt mycket flaskor att ta emot.

I övrigt har jag ingenting att erinra kring ståndpunkten.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Det är mer ett medskick än en fråga. Vill statssekreteraren kommentera?

Anf. 38 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Vilken fråga var det, om jag får fråga?

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Jag sade att det var mer ett medskick än en fråga. Det finns inga kommentarer. Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till strategin för stadsmiljön.

Anf. 40 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Det här är en strategi som presenterades nu i januari 2006. Den har föregåtts av ett meddelande från kommissionen tidigare. Strategin i sin nuvarande utformning diskuterades vid det informella miljöministermötet. Vid detta möte gav i stort sett alla länder sitt stöd för strategin i sin utformning. Vi pekade från svensk sida på behovet av att koppla den här strategin nära också den generella hållbarhetsstrategin eftersom vi ser att mycket av det arbete som görs där också naturligtvis bör tas till utgångspunkt för hållbar utveckling i städerna.

Vi pekade också på kopplingen till den pågående diskussionen om luftvårdsdirektiv och annat, som kanske är det viktigaste för att få en förbättrad miljö kvalitet i städerna.

Strategin som den ser ut nu är väldigt kort. Den pekar på att det behövs en integrerad miljöförvaltning. Man behöver i större utsträckning planera för hållbara transporter men också lyfta planeringsperspektivet när det gäller byggande och boende. Kommissionen ser att genomförandet av strategin kommer att framför allt betona och ta utgångspunkt i att skapa erfarenhetsutbyte mellan länder. Kommissionen kommer att vidta åtgärder för att kunna visa på goda exempel och på det sättet sprida erfarenhet och kunskap om hur man i ökad utsträckning kan jobba för att etablera hållbara stadsmiljöer. Sverige kan då stödja förslaget så som det ser ut.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga frågor, och jag kan konstatera att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Då går vi över till det finansiella instrumentet för miljön.

Anf. 42 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Där har vi sedan förra rådsmötet kvar frågan i tre olika delar där man har nått överenskommelser i Coreper. En var vilket budgetbelopp som skulle gälla för Life plus. Det styrdes ju av den generella budgetförhandlingen. Det ska nu vara 1 854 372 000 euro.

Det som man också har kommit överens om i Coreper är att minsta beloppet för den komponent som handlar om natur och biologisk mångfald ska vara 40 % av det totala programmet. Man har också sagt att det ska vara ett minsta belopp för delegering till medlemsstaterna på 1–3 miljoner euro per år. Det är de återstående frågorna. En överenskomst är nådd i Coreper, och därför blir det en A-punkt på rådsmötet.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till GMO.

Anf. 44 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Det här är, kan man säga, en uppföljning av den tidigare diskussion som inför denna föredrogs i EU-nämnden. Ordförandeskapet avser ha en diskussion där man följer upp den tidigare diskussionen och det som därefter kommissionen har presenterat i form av förslag till åtgärder. Man har diskuterat med fokus på godkännandeprocéduren för genetiskt modifierade organismer.

I april presenterade kommissionen en rad förbättringar av proceduren. Med utgångspunkt i de förslagen kan man säga att vår svenska inställning är att de ståndpunkter vi hade i diskussionen är tillgodosedda.

Kommissionens förslag handlar om att man ska ha en ökad transparens vid riskutvärderingen och beslut om GMO och om att den vetenskapliga rådgivaren i kommittén till kommissionen ska ha en bättre dialog med medlemsstaterna. Man ska föra ett mer detaljerat resonemang om sina yttranden och förklara grunden för sitt ställningstagande, och man ska i större utsträckning analysera och peka på en bedömning vad gäller de potentiellt långsiktiga effekterna på biologisk mångfald. Därmed ser vi att med den här arbetsplanen och de ambitioner som kommissionen har får vi en avsevärt bättre godkännandeprocédur kring GMO, och det vill vi då stödja.

Något som vi också avser att lyfta fram på det här mötet är en fråga där vi inte är tillfreds på samma sätt. Det handlar om kopplingen mellan bedömningar av GMO:er och kopplingen till herbicidtoleranta grödor. Där ser vi att det finns ett behov av att i godkännandeprocéduren ha ett samarbete mellan de grupper som arbetar med godkännandeprocédurerna för GMO och de grupperingar som arbetar med växtskyddet. Syftet med vår utgångspunkt i det här fallet handlar om att vi tycker att relationen mellan dessa två utgångspunkter behöver tydliggöras i ökad utsträckning på ett antal sätt. Ett är naturligtvis att om du godkänner en GMO som indirekt kräver ett visst bekämpningsmedel måste det naturligtvis stå i

relation till de beslut som finns när det gäller godkännande av bekämpningsmedel.

Vi vill också att man tydligare klargör vad effekterna blir av att man har specialdestinerade och konstruerade GMO som kräver vissa bekämpningsmedel när det gäller hur man använder bekämpningsmedlen och hur det kan påverka den biologiska mångfalden. Får man ett annat användningssätt med den här typen av grödor i relation till vanliga grödor? Finns det risk för att en ökad användning av den här typen av bekämpningsmedel på specialkonstruerade grödor leder till att bekämpningsmedlen bryts ned i olika beståndsdelar som har en påverkan på miljön? Detta är, som vi ser det, en fråga som vi vill lyfta fram. Vi tycker också att inom ramen för en förstärkt och förbättrad godkännandeprocess bör detta perspektiv hanteras på ett bättre och tydligare sätt.

Anf. 45 LARS LINDBLAD (m):

När det gäller synpunkter om herbicidtoleranta grödor är det väl en rimlig avvägning som statssekreteraren nämner här. Samtidigt är det klart att en del av de här GMO:erna, som har tolerans mot bekämpningsmedel, kanske också leder till att man behöver använda mindre bekämpningsmedel eller köra betydligt mindre traktor. Det viktiga är att man tittar på helheten i det här. Jag har ingen invändning i den delen.

Andra delar som vi borde återkomma till är förstås det här med samexistensen mellan GMO-grödor och icke-GMO-grödor, som väl fortfarande hänger lite väl mycket i luften. Detsamma gäller patenträtten och konsekvenserna kring när stora företag har tagit väldigt omfattande biologiska patent. Det är de saker som jag ser fortfarande är stora problem.

Samtidigt tycker jag att Miljödepartementet kunde vara tydligare i den här frågan. Jag är övertygad om att GMO-tekniken, som ju är en utveckling av växtförädlingen, som vi har hållit på med i tusentals år – det är bara det att den här tekniken är betydligt mer precis än den gamla tekniken – rätt använd innebär en enorm potential för jordbruket. Det kanske är räddningen för den framtida jordbruksnäringen. Den kan lösa problem med odlingsgränser och en hel del av matproblematiken i u-länderna – kanske inte lösa, men i alla fall bidra starkt.

Det finns exempel på att man kan använda oljeväxter för att ersätta mineralolja i väldigt stor omfattning. Jag var i går på Alnarp och såg hur man tittar på grödor som kan ersätta mineralolja till exempel i industriprocesser och i smörjoljor. Det motsvarar nästan 10 % av den totala mineraloljeanvändningen i hela världen. Tänk om vi kunde använda raps eller crambe eller vad man nu vill använda för något till detta! Jag tror att när departementet och miljöministern lyfter fram de här frågorna måste man hela tiden docka till den enorma potential som finns i detta och det problem som finns i att Europa har en sådan otydlighet och är så saktfärdigt beträffande detta. Vi är på väg att bli omsprungna beträffande en teknik som har en enorm potential. Det tror jag att man måste koppla till de här resonemangen, inte minst nu när de här frågorna står och väger och man nu har den här typen av principdiskussioner. Det hade jag önskat mer från Miljödepartementet än vad jag hörde.

Anf. 46 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Vår utgångspunkt har varit att för att tillgodogöra sig den potential som kan finnas för GMO-grödor inom vissa användningsområden måste det finnas ett regelverk som gör att vi med trygghet kan säga till medborgare, konsumenter och andra att vi anser användning säker. I det avseendet har vi varit tydliga och hållit en klar linje. I den mån det tar tid får det ta tid. Vi gör bedömningen att det här väldigt mycket är en trovärdighetsfråga, där vi som sagt var måste kunna peka på att bedömningar är gjorda, kartläggningar är gjorda, alla olika perspektiv är analyserade och vi därmed kan säga att det här är acceptabelt, att den här grödan kan vi använda.

Det är vår utgångspunkt, och den linjen har vi drivit konsekvent. Vi tänker fortsätta att göra så. Jag tror att det i det långa loppet är till gagn också för tekniken som sådan, att man har en bas och utgångspunkt i försiktighetsprincipen och skaffar ett regelverk som gör att man kan påvisa för enskilda att vi lever upp till det.

Anf. 47 LARS LINDBLAD (m):

Jag tror att det är väldigt bra att man har ett praktiskt perspektiv i detta och att man är nyanserad. Problemet är bara att den sida som då är väldigt mycket emot är oerhört dogmatisk och närmast fundamentalistisk i sin syn och nästan inte alls tar till sig några forskningsrön. I den meningen finns det nog skäl att vara tydlig i den potentialen, den positiva sida som finns, trots att man då tar hänsyn till de problem som vi båda två har nämnt i våra tidigare inlägg.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Debatten lär fortsätta i miljö- och jordbruksutskottet och på andra ställen.

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt är Strategi för biobränslen.

Anf. 49 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Herr ordförande! Det här är en fråga som har tagits upp för diskussion på rådsmötet. Den har diskuterats i andra rådskonstellationer tidigare. Skälet till att ta upp den till diskussion här är att man vill fokusera på frågeställningar om dels hur den här strategin kan bidra till att uppnå vissa miljömål, dels hur miljørådet kan bidra till att genomföra strategin.

När det gäller de frågeställningarna kan man konstatera att vi ser stora potentialer genom att man i och med utvecklingen av förnybara bränslen och användningen av biomassa kan komma till rätta med de problem som är överskuggande i fråga om klimatförändringarna. Därför är det naturligtvis en tydlig koppling där som vi också vill påpeka på mötet.

Vi ser att när det gäller hur miljørådet kan stimulera genomförandet handlar det bland annat om de beslut vi har tagit om målformuleringar beträffande system för avgaskrav och annat. Exempelvis kan jag nämna att när vi nu diskuterar nya typgodkännanden av drivmedel och fordon har det varit viktigt för svenska regeringen att vi också lyfter in såväl fordon som går på alternativa bränslen som alternativa bränslen, så att vi

får ett godkännandeförfarande som lyfter in dem. Vi driver också frågan om ökad inblandning av etanol från 5 till 10 %.

Det här är några av de exempel som vi ser där det finns en direkt koppling mellan det beslutsfattande som sker inom ramen för miljörådet och ambitionerna att utveckla användningen av biomassa och biodrivmedel.

Vi har också diskuterat och kommer att lyfta upp frågan om behov av certifiering av produktion av biomassa och biodrivmedel. Det finns, som alla förstår, olika sätt att producera det på, och alla kanske inte är miljömässigt helt godtagbara. Därför bör man hitta lösningar där man också kan ha någon form av övergripande certifiering, utgångspunkt eller regelverk för när man kan anse det vara en miljömässigt godtagbar produktion av förnybar energi. Att producera etanol med energiråvaran brunkol är väl ett exempel på vad man kan tycka är tveksamt i det avseendet, och varför det finns ett behov av att över huvud taget lyfta upp den här frågan från svensk sida.

Anf. 50 CARL B HAMILTON (fp):

Det står under "Svensk ståndpunkt" att "de aspekter som har diskuterats mest i förhandlingarna har rört balansen mellan öppenhet för import respektive behovet av inhemsk produktion". Nu börjar vi, tror jag, närma oss pudelns kärna.

Först: Vad är det för behov som ska tillfredsställas genom inhemsk produktion?

På de varor jag plockade fram och räknade lite på är alltså tullarna mellan 66 och 76 %, på import av etanol från Brasilien. Konsumenterna har väl intresse av att det ska vara billig etanol. De har väl inte något intresse av att det ska vara producerat just i Sverige?

Etanol – som är det viktiga i sammanhanget – är en vara som tillverkas av rörsocker, som är en typiskt tropisk produkt och som tillverkas i fattiga länder. Det brukar vara en svensk ståndpunkt att vi ska ha frihandel med produkter som kommer från u-länder. Målet är, som sagt var, den globala miljön och att vi ska ha en hållbar utveckling på global nivå.

Därför undrar jag vad den svenska positionen är. Här står att det ska vara balanserat och att det finns behov, men jag vill veta: Vad är det för tullsats som Sverige vill ha? Vill vi ha 0 % importtull på etanol, eller vill vi ha 75 %?

Anf. 51 MATS ODELL (kd):

Herr ordförande! Jag är ingen expert på det här området och sitter inte i miljö- och jordbruksutskottet, där man normalt diskuterar detta, men jag lystrade ändå när statssekreteraren talade om miljömässigt tveksamma metoder och nämnde konvertering av brunkol till etanol.

Nu handlar det här om biomassa, men en minst lika stor fråga är frågan om vad som kallas syntetisk diesel, som inte ligger under detta. Där har jag förstått att brunkol, som ju är en av de mest rikligt förekommande energiråvarorna på jordklotet, kan konverteras till någonting som inte ger de skadeeffekter som traditionell användning av brunkol ger.

Är det en svensk ståndpunkt att brunkol inte bör användas? Eller är det just ett motstånd mot det under den här dagordningspunkten, biodrivmedelsstrategi? Eller är det rent allmänt så att den svenska regering-

Anf. 52 LARS LINDBLAD (m):

Jag har några medskick som jag skulle vilja få med i den här diskussionen.

Först instämmer jag i Carl B Hamiltons syn kring den globala marknaden. Man kan nog konstatera att om vi skulle ersätta hela den europeiska transportsektorns energibehov med biodrivmedel räcker inte arealen till. Det är en aspekt som man bör fundera kring. Det är också kopplingen mellan matproduktionen, energiproduktionen och bränsleproduktionen, och eventuellt användning för jordbruksresurserna. Det där är en aspekt som måste finnas med, så att vi inte säger att vi ska lösa allting med detta och sedan blir det en enorm konkurrens som gör att det inte blir någonting av någonting.

Det andra perspektivet som är extremt viktigt i detta är att få med livscykelanalysen, livscykelanalysperspektivet, när man producerar biodrivmedel. Det mest skrämmande exemplet är det amerikanska, där man för in en energienhet för att tillverka en energienhet etanol, och till stor del också med fossila resurser. Den brasilianska är mer smakfull, där man för in en energienhet och får ut tio. Det är ju en betydligt bättre modell. Det måste vi få in när vi lägger det här perspektivet.

Den tredje frågan handlar om bränsleproduktionen, inte själva tillgången till biomassa utan hur vi ska framställa detta. Det är också en väldigt svår nöt att lösa. Hur ska vi kunna få en tillräcklig produktion av de bränslen som vi behöver?

Den fjärde aspekten handlar om att vi måste knyta andra politikområden i EU till den här strategin, till exempel hur CAP ser ut, den gemensamma jordbrukspolitiken. Är det rimligt att vi tillhandahåller trädesersättningar till jordbruket samtidigt som vi har behov av biomassa? Ja, min åsikt är att man bör odla åtminstone energigrödor av olika slag på den mark som man har i träda i stället för att ge bidrag till att ingenting sker.

Det är också den aspekt som jag har hört statsministern nämna, bland annat i utfrågningar inför Europeiska rådet, nämligen att det finns ett stort nationellt ansvar vad gäller energimixen, alltså hur vi hanterar detta och att man inte tappar det i den europeiska strategin. Det är väl bra att man har någon form av strategi kring detta, men mycket av detta borde rimligen ligga på nationell nivå, att göra den typen av bedömningar, och kanske huvudsakligen av marknaden.

Den sista aspekten: Jag tycker att det är väldigt viktigt att vi driver frågan om att öka låginblandningen av etanol från 5 till 10 %. Det är inte bra att EU-regelverket lägger den här typen av hinder. Vill vi gå vidare och finns det tekniska möjligheter för det är det en väldigt viktig del. Det skulle också innebära en dryg fördubbling av den svenska användningen av etanol, vilket så klart enklast skulle ge stora och mycket snabbare effekter än pumpkrav och annat.

Anf. 53 JAN ANDERSSON (c):

Jag kan instämma i det som gäller frihandel. Samtidigt finns det ett intresse av att ha egen produktion på kontinenten, självklart. Det är av

olika skäl, dels av miljöskäl, det öppna landskapet och så vidare, dels av säkerhetspolitiska skäl, som inte ska underskattas i dagsläget. Frihandel ja, men det finns också ett intresse av att ha egen produktion, självklart.

Jag vill också fylla på det Lars Lindblad sade om trädesbiten. Vi kan ganska snart ha en rejäl konflikt mellan matproduktion och energiproduktion, och då gäller det verkligen att utnyttja varenda hektar som finns och som det går att producera så mycket som möjligt på. Man bör ha den konflikten med sig, som kanske kommer fortare än vi anar.

Jag tycker också att det är bra att man har höjt taket för etanolinblandning.

Anf. 54 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Jag börjar med kommentarerna kring det här med handel och miljö, bara väldigt övergripande, eftersom det inte är en egentlig huvudfråga för den här rådsdiskussionen och jag inte i detalj kan redovisa de delarna av regeringens politik här och nu.

Det man kan säga när det gäller diskussionen kring utvecklingsländernas ambitioner att öka produktionen av förnybara drivmedel, och där de också har bra möjligheter att göra det, som har påpekats av flera ledamöter, är att det finns en diskussion som jag har tagit del av där man säger att flera av de här länderna anser det viktigt att kunna bygga upp en inhemsk marknad. De vill inte i rent traditionell mening hamna i en situation där historiska mönster upprepar sig, där de exporterar det som de får fram och kan produceras mer nyttigt, utan de vill också själva ta del av den förbättrade miljö och livskvalitet som finns. Därmed finns det också från utvecklingsländernas sida en ambition att ha det som kallas ett balanserat synsätt, där man i en kontinuerlig dialog diskuterar vad som är rimligt i förhållande till utvecklingen i utvecklingsländerna kontra vad man också avser att exportera.

Därför är kommissionens linje att man får överväga det där och titta på hur man dels kan bygga upp en inhemsk produktion, dels kan ha en import som täcker stora delar av behovet.

När det gäller frågan om brunkol var det bara ett försök att exemplifiera att det nog finns ett behov av att titta på vad det är för regelverk som gäller, eller rättare sagt vad det är för regelverk vi ser behövs för att få en typ av certifiering eller en bedömning av vad vi anser vara rimligt. Vi vet att det finns en pågående diskussion kring livscykelperspektivet där man också tittar på vad det är för energi man föder in i en sådan här process, vad det ger för total klimatnytta och så vidare. De svaren behöver vi nästan få in i ett system, och det är den frågan vi allmänt sett vill resa, att det finns ett behov. Det var inget ställningstagande i den delen från min sida.

När det gäller andra politikområdets koppling till den här strategin har den första diskussionen varit i energirådet. Det har också varit en diskussion i jordbruksrådet. Ambitionen är att de olika rådskonstellationer som på ett eller annat sätt berörs ska ha en möjlighet att diskutera detta för att se hur vårt politikområde direkt eller indirekt påverkar den här strategin.

Dessvärre har jag ingen möjlighet att nu redogöra för vad slutsatsen från jordbruksrådet var, men säkerligen har de frågeställningar som ledamöterna reste tagits upp i det sammanhanget.

Självklart driver vi frågan om 5 till 10 % när det gäller låginblandning. Vi gör det i alla sammanhang där tillfälle ges, mer eller mindre tydligt. Logiskt sett driver vi det därför att vi anser det vara en väldigt viktig fråga. Där kommer nu också, som vi ser det, bränslekvalitetsdirektivet att genomgå en översyn, och där är naturligtvis den frågan ett av våra tydligaste fokus.

Anf. 55 CARL B HAMILTON (fp):

Frågan om handelspolitiken är ju helt central, och därför blir jag väldigt förvånad över att statssekreteraren inte kan tala om själva grundfrågan, vad Sveriges position är. Ser vi etanol som en del av den övriga jordbrukspolitiken inom Europeiska unionen? Där har regeringen en mycket frihandelsvänlig linje beträffande andra produkter, men nu har man alltså väldigt höga tullar på just etanol.

Då är min enkla fråga om regeringen tycker att de här tullarna ska ned till 0 % eller till den nivå som är på industrivaror. Det är regeringens politik beträffande andra jordbruksprodukter, såvitt jag har uppfattat det. Det här är ju en grundbult i själva frågan, i vilken utsträckning man ska ha produktion av etanol i Sverige eller inte.

Resonemanget om att u-länderna måste skyddas mot sig själva genom att vi ska ha tullar som hindrar deras produkter från att komma till oss håller inte. Om u-länderna vill ta del av sin egen produktion, eller vad det var statssekreteraren sade, får de väl besluta det själva och driva det på egen hand. Men jag tror inte att vi ska behöva hjälpa dem genom att ha tullar vid våra gränser.

Vad som menas med ett balanserat synsätt mellan produktion och import – jag saknar fortfarande ett svar från regeringen om vad detta är.

Anf. 56 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Ett balanserat synsätt när det gäller inhemsk produktion och import kan vara att man anser det rätt och riktigt att ha tullar som inte är 0 % under en övergångsperiod. Det är en uttolkning av det. Det är också det som kommissionen har presenterat som gäller det balanserade synsättet. När det gäller mycket av de handelsrelaterade frågorna är det just kommissionen som har kompetens på det området.

Anf. 57 LARS LINDBLAD (m):

Jag måste fråga: Var detta bara en ren redovisning av var kommissionen står? Eller ser vi en positionsförändring från regeringen i hur regeringen avser att bedriva WTO-förhandlingarna?

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

WTO-förhandlingarna kommer väl upp under nästa vecka, och vi kommer att ha ett särskilt samråd om det. Men Krister Nilsson får svara.

Anf. 59 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Det är just med den utgångspunkten jag skulle vilja hänskjuta frågan till dem inom regeringen som ansvarar för handelspolitiken. De får svara direkt på den frågan. Vad jag redovisar är vad vi ser som en uttolkning av kommissionens tankar om ett balanserat synsätt.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Det här är en diskussionspunkt, och vi lär få återkomma. Men vi har gett våra synpunkter.

Vi godkänner informationen.

Finns det något att säga om övriga frågor? Finns det några frågor från ledamöterna?

Anf. 61 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag vill ta upp punkt 10, som gäller förordning om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp etcetera.

Förra gången när vi diskuterade förändringar i det här direktivet fick det ganska stor och negativ påverkan på dem som är hobbyfordonsbyggare, alltså de som bygger sina egna bilar. Det kan tyckas vara en liten sak, men det finns faktiskt en folkrörelse omkring att bygga såväl egna bilar som chopprar och motorcyklar. Jag vill bara förvissa mig om, redan nu i diskussionsstadiet, att man inte sätter krokben för den folkrörelsen utan att de kan fortsätta med sin verksamhet, som de har gjort sedan ganska länge.

Anf. 62 BÖRJE VESTLUND (s):

Jag har två frågor. Den ena frågan kunde jag ha ställt såväl under det föregående ärendet som under stadsmiljön. Det handlar om just detta med vägkroppen, som jag fortfarande inte kan skiljas från. Vad är det för idé att införa nya och hårdare regler – jag delar helt och hållet regeringens uppfattning – om man ändå undantar vägkroppen? Det är min ena fråga, som jag kunde ha ställt på de andra frågorna också men som jag väljer att ställa bara en gång.

Den andra frågan gäller att det nästan alltid i sådana här sammanhang kommer som ett brev på posten att ungefär något år efteråt ska vi behandla arbetsmaskiner. Varför kan man inte slå ihop det så att man får en process i stället för två processer? Varför finns inte arbetsmaskinerna med i det här sammanhanget? De har också mycket utsläpp.

Anf. 63 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

När det gäller effekterna för hobbybyggare får jag ta med mig den frågan. Jag har inget bra svar i vilken utsträckning det är omhändertaget i det här förslaget.

När det gäller vad poängen är med de skärpta kraven, är det naturligtvis att det här innebär kanske ett av de viktigaste direktiven för att uppnå just direktivet om luftkvalitet. Det är väldigt viktigt att vi kan få bra regelverk kring vilka avgaskrav som ska ställas för personbilar.

Det som jag sade tidigare i rapporten från förra rådmötet är att det som är viktigt för oss är nu att ta del av informationen från ordförandeskapet och se om man kopplar ihop kraven från EURO 5 med kraven från EURO 6 så att vi får en tydlighet mot näringslivet om vad de kommande kraven är och som innebär en större möjlighet att i förhållande till EU:s regelverk använda ekonomiska styrmedel för att gynna dem som kan leva upp till de kommande avgaskraven.

När det gäller arbetsmaskiner har jag inte något direkt bra svar på den frågan, annat än att arbetsmaskinerna ändå är ganska särskilda gentemot personbilar, vad gäller möjligheten att ställa krav, vilka nivåer man han-

terar och så vidare. För egen del måste jag säga att vi inte har sett det som nödvändigt att sammanföra de två processerna. Men jag har inget bra svar varför ordningen är som den är just nu.

2005/06:44

21 juni

Anf. 64 BÖRJE VESTLUND (s):

Det jag ville påvisa med min fråga var det orimliga i att man först har en massa bra regler och vi arbetar hårt för det – jag tror att vi i nämnden har en ganska stor enighet om detta – och sedan undantar man just dessa fordon. Det tycker jag är en orimlighet i det här sammanhanget.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Den punkten har vi klarat av, och fortsatta diskussioner lär få föras i trafikutskottet.

Vi godkänner informationen om övriga frågor.

Inga A-punkter?

Anf. 66 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Inte kända, förutom det som jag tidigare sade, att Life-frågan, som nu är avgjord i Coreper, kommer upp som en A-punkt på det här rådsmötet. Sedan vet vi inte.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Den har vi behandlat.

Då tackar vi statssekreteraren och medarbetare.

Om jag har uppfattat saken rätt har vi inget mer miljöråd före hösten.

Då får vi önska er en trevlig sommar.

Anf. 68 Statssekreterare KRISTER NILSSON:

Detsamma!

Innehållsförteckning

1 § Miljö.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statssekreterare KRISTER NILSSON	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 4 Statssekreterare KRISTER NILSSON	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Statssekreterare KRISTER NILSSON	2
Anf. 7 JAN ANDERSSON (c)	3
Anf. 8 MATS ODELL (kd).....	3
Anf. 9 LENNART FREMLING (fp).....	4
Anf. 10 LARS LINDBLAD (m)	4
Anf. 11 ULF HOLM (mp).....	4
Anf. 12 Statssekreterare KRISTER NILSSON	5
Anf. 13 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 14 Statssekreterare KRISTER NILSSON	5
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 16 Statssekreterare KRISTER NILSSON	6
Anf. 17 LENNART FREMLING (fp).....	6
Anf. 18 LARS LINDBLAD (m)	6
Anf. 19 MATS ODELL (kd).....	6
Anf. 20 CARL B HAMILTON (fp).....	6
Anf. 21 Statssekreterare KRISTER NILSSON	6
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 23 Statssekreterare KRISTER NILSSON	7
Anf. 24 LENNART FREMLING (fp).....	7
Anf. 25 MATS ODELL (kd).....	8
Anf. 26 BÖRJE VESTLUND (s)	8
Anf. 27 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	8
Anf. 28 ULF HOLM (mp).....	8
Anf. 29 CHRISTINA AXELSSON (s)	9
Anf. 30 LARS LINDBLAD (m)	9
Anf. 31 Statssekreterare KRISTER NILSSON	9
Anf. 32 BÖRJE VESTLUND (s)	10
Anf. 33 Statssekreterare KRISTER NILSSON	10
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 35 Statssekreterare KRISTER NILSSON	11
Anf. 36 LARS LINDBLAD (m)	11
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 38 Statssekreterare KRISTER NILSSON	12
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 40 Statssekreterare KRISTER NILSSON	12
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 42 Statssekreterare KRISTER NILSSON	13
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 44 Statssekreterare KRISTER NILSSON	13
Anf. 45 LARS LINDBLAD (m)	14
Anf. 46 Statssekreterare KRISTER NILSSON	15
Anf. 47 LARS LINDBLAD (m)	15
Anf. 48 ORDFÖRANDEN	15

Anf. 49	Statssekreterare KRISTER NILSSON	15	2005/06:44
Anf. 50	CARL B HAMILTON (fp)	16	21 juni
Anf. 51	MATS ODELL (kd)	16	
Anf. 52	LARS LINDBLAD (m).....	17	
Anf. 53	JAN ANDERSSON (c)	17	
Anf. 54	Statssekreterare KRISTER NILSSON	18	
Anf. 55	CARL B HAMILTON (fp)	19	
Anf. 56	Statssekreterare KRISTER NILSSON	19	
Anf. 57	LARS LINDBLAD (m).....	19	
Anf. 58	ORDFÖRANDEN	19	
Anf. 59	Statssekreterare KRISTER NILSSON	19	
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	20	
Anf. 61	CHRISTINA AXELSSON (s).....	20	
Anf. 62	BÖRJE VESTLUND (s)	20	
Anf. 63	Statssekreterare KRISTER NILSSON	20	
Anf. 64	BÖRJE VESTLUND (s)	21	
Anf. 65	ORDFÖRANDEN	21	
Anf. 66	Statssekreterare KRISTER NILSSON	21	
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	21	
Anf. 68	Statssekreterare KRISTER NILSSON	21	